

Lemma ette, ja rāgi nūud mulle üles,
mis sa olled teinud: ärra salga mo eest
ärra. Akani südda sai nende sannadega
nenda likutud, et ta ei moistnud sallata, ta
hakkas marsi sedda omma patto ülestun-
nistama ja ütles: Edest ma ollen Jeho-
wa Israeli Jummalal vasto patto tei-
nud, seest ma ollen nenda ja nenda teinud.
Mis siis se hirmus pat olli, mis ta tei-
nud? se olli se, nenda kui ta isse ülles-
tunnistas, et ta olli ühhe pitka kue, kaks
sadda hõbbe-setli ehk sadda ruubla, ja
ühhe sure fuld-tilkuti ennesele wötnuv; se-
samia Akan andis fa teäda, kus need
rüstad piddid ollema ta telkis. Siis
läkitas fa Josua senna ta telgi jure neid,
kes need asjad sealt ärratöid. Ei olmud
siis armo ühtegi ennam, Akan omma
lastega ja weistega sai õiowidega sur-
nuks viissatud, ja keige omma maia riis-
tadega

tadega pärast fa ärrapöletud Afori or-
gus, ja rahwas pannid ühhe sure õiowi
hunnikko fenna tulha peale tälyhetks mär-
giks ja rahwale öppetusselts, et nemunad
ei wöttaks mitte ülle Jummalal kelo mid-
dagi tehha.

Jummalal töihha olli nūud se nuhltus-
se läbbi mōda läinud, et Israeli rahwas
nūud jällle julgeste vma waenlaste vasto
woiksid misina ilma fartusseta ilma kah-
jota. Jehowa ütles siis isse Josua vasto:
Ärra karda, ja ärra ehmata mitte ärra:
wöttta keif sda-rahwast enne sega, ja touse
ülless, minne Aji liina pole, wata, ma ollen
Aji funningast ja ta tahvoast ja ta liina ja
ta maad so kätte annud, ja sa pead Äjile ja
ta funningale tegema nenda, kui sa Je-
rikule ja ta funningale teinud. Se kät-
misest peale läks fa Josua Aji liina alla,
ja sai sedda kätte, sedda mōda fut Jum-
mal